

ΤΙ ΛΕΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Η ΕΞΥΠΝΑΔΑ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ

Είπε καταπληκτική ή τέχνη με την όποια οι πιθήκοι κατορθώνουν να μιμνῶνται τους ανθρώπους. Θά σάς αναφέρουμε σήμερα μερικά σχετικά παραδείγματα για να δῆτε μέχρι ποίου σημείου μπορεί να φτάσει η μίμηση αὐτή.

Περὶφημος, κατά τὸς ἀρχαίους τοῦ αἰῶνος μας, ἦταν ὁ πιθήκος Κόνσολας, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος του εἰχε ἀσφαλῆσει στὰ 1906 σὲ μιὰ Ἀμερικανικὴ ἐταιρεία ἀντὶ 500.000 δραχμῶν. Ὁ πιθήκος αὐτὸς ἄλλαξε οὐρα κάθε βράδυ, ἔτρωγε τακτικά στὸν ἐξώστη τοῦ ξενοδοχείου του ὅ ἐνα τραπέζι στολισμένον με λουλούδια, δηθύνηνε μόνος του τὸν αὐτοκίνητό του καὶ διέσχισε με τὸ ποδήλατό του ὅλους τοὺς δρόμους τὸν Παρισιῶν ἔχοντας συγχρόνως ἕνα τσιγάρο ἀνάμεινον στὸ στόμα. Ὅταν ταξίδευε για τὸ Λονδίνο, στεκόταν ὀρθὸς στὴν πρῶνὴ τοῦ βατοριοῦ καὶ χωροτοῦσε με τὸ καπέλλο του τοὺς ἐπιβάτας, παριστάνοντας του τὸν κατετάνο. Στὴν Ἀγγλικὴ πρωτεύουσα πάλι φορούσε παναμί καὶ μονόλι, ἔκανε σαμπάνια καὶ φιλοῦσε τὰ χέρια τὸν κυρίων στὰ ἀριστοκρατικὰ κέντρα, ὅπου ἐσύναυε. Ἐπίσης ἦταν τακτικὸς θεατῶν τὸν θεάτρον. Ὁ Κόνσολας πέθανε ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπὸ δυνάτο χρολόγημα.

Ἄλλος διάσημος πιθήκος ἦταν καὶ ὁ Τόμ, ὁ ὁποῖος ἔξοσε σ' ἕνα ἱπποδρόμιο τοῦ Παρισιῶν μαζὺ με τὴ σύζυγόν του Σάλι καὶ τὸ γυνὸ τους Ζωκο, ὁ ὁποῖος ἐθεοφορεῖτο ἔξενυφισμένους πιθήκος. Πατράς, μητέρα καὶ γιὸς φορούσαν λευκὰ ἀσπροφουζα καὶ λαμυδότη τῆς μόδας. Ἡ σύζυγος μάλιστα τοῦ Τόμ φορούσε καί... καπέλλο με φτερά καὶ φρέγια τῆς τελευταίας μόδας! Οἱ τρεῖς αὐτοὶ πιθήκοι εἶχαν συνήθειαν νὰ ζῶν ἀνάμυλλα σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ βράδυ δὲν ἐπλάγιαζαν πρὶν φορέσουν τὰ νυχτικὰ τους...

Ὁ πιθήκος ὅμως τοῦ ὁποῖου ἡ φήμη διεδόθη χιτῶντα σ' ὅλο τὸν κόσμω, ἦταν ὁ Λίτζ, ὁ ὁποῖος κάποτε ἔπαιξε ἐπιτυχέστατα μαζὺ με τὴν κυρία του μιὰ κομωδιὰ σ' ἕνα Γαλλικὸ θέατρο. Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως δηθύνηνε μόνος του τὴν δεξιόστρον τοῦ θεάτρον, κινώντας σὺν τέλειος μαέστρος τὴν μπαγκέτα. Ἐπειτα ἄρχισε νὰ περιέρχεται τὴν αἰθουσα, ὑποκλιόμενος με εὐγένεια πρὸ τὸν θεατῶν καὶ μοιράζοντας δελτάκια με τὴν εἰκόνα του. Ὁ πιθήκος αὐτὸς εἶχε συνήθειαν νὰ ζῆ μαζὺ με τὴν οἰκογένειαν τοῦ κυρίου του, με τὰ παιδιὰ τοῦ ὁποῖου ἔτρωγε καὶ κοιμόταν μαζὺ. Ἐπειτα ἀπὸ κάμποσο καιρὸ συνήθειε νὰ βαδίσει μονάχα με τὰ πινακὶ πόδια καὶ τοῦ ἄρεσε νὰ κάθεται σὺν ἀνθρώποις ἀπάνω σὲ μιὰ πολυθρόνα. Ὅταν τελειῶνεν τὸ φαγητό του σφουγγιζόταν καλά-καλὰ καὶ δίπλωνε τὴν πετσότα του. Ἐπειτα ἔπαιρνε τὸν καθρέφτη στὰ χέρια του καὶ κοιτάζονταν σ' αὐτὸν ἐπὶ πολλὰ ὧρα προσεχτικά.

Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Η ΔΙΧΜΑΛΩΣΙΑ... ΤΟΥ «ΑΒΕΡΩΦ»

Κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸ πόλεμον τὰ στρατεύματά μας σπένονταν, μεταξὺ τὸν ἄλλων, καὶ ἕνα Βουλγαρικὸ ἀξιωματικὸ. Ἐπίνον στὸν ὁποῖο βόρῃκαν μιὰ ἐπιστολή, τὴν ὁποία ἀπεθύνηνε στὸν πατέρα του. Στὴν ἐπιστολή του ὁ Βουλγαρικὸς ἀξιωματικὸς ἔγραφε ὅτι σὲ λίγες ἡμέρες θάμπανε ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς στὴ Θεσσαλονίκη!... Στὸ τέλος δὲ τῆς ἐπιστολῆς ἀνέγραφε μερικὸς Βουλγαρικὸς θριαμβιστὴς, μεταξὺ τὸν ὁποῖων καὶ τὸν ἐξῆς: «Ταξίαρχια Βουλγαρικὸ ἱππικὸ, εἰσοδημῶσα γενναίως εἰς τὴν θάλασαν, περιεκίλευσε καὶ συνέλαβε τὸ θωρηκτὸν «Ἀβέρωφ»!...

δάσος, μπροστὰ στὸ σπίτι τῆς Ἄννας!... Ἡ δυστυχεμένη! Μόλις τὸ εἶδε, λίγο ἔλειψε νὰ τρολλᾷ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία τῆς! Ἐπεισ ἀπάνω του καὶ ἔβρινε ἔκει ὄρες ἀτελείωτες κλαυθμῶδες ἀπαρηγόρητα. Ἐκεῖ τὴν βόρῃκε καὶ ὁ πατέρας τῆς ὅταν γύρισε ἀπὸ τὸ ψάρεμα. Ἀμέσως τὰ κατάλαβε ὅλα. Τὴν παρηγόρησε ὅσο μπορούσε, καὶ τὴν αὐγὴ ἔσκαψε μαζὺ τῆς, κοντὰ στὸ σπίτι, ἕνα τάρω. Φώναζε καὶ τὸν ἀδελφὸ τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ, Γύρω ἀπ' τὸν τάρω τοῦ Φιλίππου ἡ Ἄννα φύτεψε ἕνα σωρὸ λουλούδια καὶ ἀπὸ τότε περνοῦσε τῆς μέρες τῆς ἔκει ποτίζοντας τὰ λουλούδια καὶ μιλώντας στὸν ἀγαπημένον τῆς νεκρὸ.

Ἐπειτα ἀπὸ μερικὲς βδομάδες τὰ κίματα ἕνα βράδυ ἔβγαλαν στὴν ἀκτὴ τὸ πτώμα τοῦ Ἀλφόνσου, ὁ ὁποῖος, νοιώθοντας πὸς δὲν μπορούσε πλεὶν νὰ κατακτίσῃ τὴν καρδιά τῆς γενναίας ποῦ ἀγατοῦσε, εἶχε πέσει στὴ θάλασαν καὶ πνίγηκε...

Ἡ Ἄννα, ὅταν εἶδε τὸ πτώμα του, τὸ κντάξε μιὰ στιγμή με μῖσος ἀπερίγραπτο, τὸ ἔφτυσε με συριμάρω καὶ τὸ ξανάβουξε στὴ θάλασαν για ἄ τὸ πῆρη πίσω...

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η ΠΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΑΡΓΟΜΙΣΘΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τί γίνεται στὴν Αὐλή τῆς Ἀγγλίας, Ἀργομισθίες ποῦ διακροῦνται ὡς τὰ σημερα ἀπὸ ἑκατονταετηρίδων. Ὁ ἀρχιζακροπλάστης ποῦ ἐργάζεται μιὰ φερά τὸ χρένον. Ὁ δοκιμαστής τῆς μπύρας. Ὁ νοπτικιστοστής. Ὁ ξεβουλωτής τῶν μουκαλιῶν. Ὅπου φταίει ὁ γαϊδάρος καὶ ἔδερνον τὸ σαμῆρι. Ἡ προσάβειες τοῦ Μακιδόναν, πρὸς κατάρρησιν τῶν ἀργομισθιῶν αὐτῶν, κλπ. κλπ.

Στὴν Αὐλή τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ὑπάρχον ἀκόμη καὶ σημερα μερικὰ ἀξιώματα — με μισθοὺς μάλιστα σεβαστοὺς — τὰ ὁποία εἶνε καθαρῶς ἀργομισθίες. Ἡ θέσις αὐτῆς εἶχαν ἰδρυθῆ ἄλλοτε, σὲ περασμένους αἰῶνες, λόγω ὀρισμένων περιστάσεων, καὶ διατηροῦνται καὶ σημερα, χωρὶς νὰ ἔχον λόγον ὑπάρξεως, μόνον καὶ μόνον χάρις στὴν ἐμμονὴ τῶν Ἀγγλων στὰ παροπαράδοτα. Ἐκ τῶν ἀξιομάτων αὐτῶν, λόγω χάρις, εἶνε καὶ τὸ τοῦ ἀρχιζακροπλάστου τῆς αὐτοκρατορικῆς ποτιγίας, τοῦ ὁποῖου ἡ δουλειὰ εἶνε νὰ φτιάχνῃ κάθε πρωτοχρονιὰ τὴν εἰδικὴ ποτιγία, ποὶ κατασκευάζεται για τὸ βασιλεῖα με πρόϊοντα, τὰ ὁποία στέλνον ὀδες ἢ κτῆσις καὶ ἄποικιες τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ σημερινὴ ἐργατικὴ κινεῖρησις τῆς Ἀγγλίας ζητεῖ νὰ καταργησῇ τῆς ἀργομισθίες αὐτῆς καὶ ἐπιλαλεῖται πρὸς τοῦτο ἕνα διάταμη τοῦ μακαρινοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου τοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε καταργησῇ δύο τέτοιες θέσεις. Ἡ μιὰ ἦταν τοῦ ἐρασιλικὸυ δοκιμαστοῦ τῆς μπύρας!

Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς ἔδοκιμαζε, κατὰ τὰ γενναία, κάθε μοικάλι μῆρας ποῦ ἀνοίγονταν για νὰ πῆ ὁ βασιλεῖς. Καὶ για τὴ δουλειὰ αὐτὴ ἔπαιρνε δεκα ἰλίγες στερόλινες τὸν μῆνα!...

Ἄλλη ἀργομισθία ἦταν ἡ τοῦ ἐρασιλικὸυ κινηγοῦ ποτικιαῦ, ἐφευρεθείσα καὶ καθερωθείσα ἐπὶ Καρόλου 2ου. Ὁ βασιλικὸς κινηγὸς τῶν ποτικιῶν ἔπαιρνε δεκαπέντε ἰλίγες στερόλινες τὸν μῆνα, ἐκτός δὲ αὐτῶν καὶ ἕνα ἀρκετὰ στρογγυλὸ ποσόν, για νὰ διατηρῇ μεσὶ στὸ πώλιον ποτικιαγίδες καὶ γάτους για τὴν ἐξολοθέρωσιν τῶν ποτικιῶν. Οἱ γάτοι αὐτοὶ ἐτρέφοντο ἀπὸ τὰ περισεμματα τῶν μαγειρεῖων καὶ ὁ ποτικιακινηγὸς ἐτόπεινον ὅλο τὸ ποσόν τῆς διατροφῆς τῶν.

Μαζὺ με τῆς δύο αὐτῆς θέσεις, ὁ Ἐδουάρδος ὁ 7ος κατήγγειρε καὶ μιὰ ἄλλη ποῦ ἦταν ἀκόμη πὸ παράξενη καὶ μοναδικὴ ὡς ἀργομισθία. Τὴν θέσι τοῦ ἐρασιλικὸυ ἐκπολιτιστοῦ τῶν μοικαλιῶν ποῦ βρισκονταν στὴ θάλασαν!...

Τὴν ἐποχὴ δηλαδὴ τῆς βασιλείας Ἐλισάβετ, ὅταν οἱ Ὀλλανδοὶ κατέλαβαν τὴ Νέα Ζηλανδία, ὁ Ἀγγλὸς διοικητής, λίγο πρὶν σιληγηθῆ ἀιμάλωτος, ἔκλεισε σ' ἕνα μοικάλι μιὰ ἀναφορά πρὸς τὴν βασιλίσσαν, στὴν ὁποία ἀνέγραφε τὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ὀλλανδῶν καὶ περὶ τῆς καταλήψεως τῆς γῆσου. Ἐδοῦλῃστε κατόπιν τὸ μοικάλι καὶ τὸ ἔρριξε στὴ θάλασαν. Ἐπειτα ἀπὸ λίγες ὄρες τὸ μοικάλι ἔφτασε σὲ μιὰ Ἀγγλικὴ ἀκτὴ. Οἱ φαραῶες ποῦ τὸ βόρῃκαν τὸ πῆγαν στὸν πρῶτο λόρδο τοῦ Ναυαρχεῖου, ὁ ὁποῖος ἔστειλε ἀμέσως στόλο καὶ ξανακατέλαβε τὴ νῆσο.

Ἀπὸ τότε ὅμως, για νὰ μὴν ἀνοίγῃ ὁ καθέννας τὰ μοικάλια ποῦ βρισκονταν στὴ θάλασαν καὶ μαθαίνε ἔτσι τὰ μυστικὰ τοῦ κράτους, ἡ Ἐλισάβετ ἴδρυνε τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐξεβουλωτοῦ τῶν μοικαλιῶν καὶ ὥρισε διὰ διατάγματος νὰ τοῦ παραδίδεται κάθε μοικάλι ποῦ θὰ βρισκόταν στὴ θάλασαν...

Ἡ βασιλίσσαν Βικτωρία κατήγγειρε μιὰ ἄλλη πάλιν ἀργομισθία, ἀκόμη πὸ παράξενη. Τὴν θέσι τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν βασιλοπαίδων, τοῦ ὁποῖου ἡ ἡμερησία συντάσσεται εἰς τὸ... νὰ δέχεται τῆς τιμοριες ποῦ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐπιβληθῶν στους πρίγκηπας ἀπ' τοὺς παιδαγωγοὺς τῶν δούκων δὲν ἤξεραν τὰ μαθηματὰ τους.

Ὁ ἀργομισθος αὐτὸς τῆς Ἀγγλικῆς Αὐλῆς ἦταν ὁ μάλλον δικαυλομημῖνα μεθοδοτικὸς Πιατὶ, ἀπλοῦστατα, ὅταν οἱ πρίγκηπες δὲν ἤξεραν τὸ μαθημὰ τους ἢ ἀτακοῦσαν, καὶ αὐτὸ συνέβαινε συχνὰ, ὁ δικτυχῆς αὐτὸς ἔτρωγε τῆς ξυλιές ποῦ προοριζοντο γι' αὐτοὺς!...

Ἐφταγε δηλαδὴ ὁ γαϊδάρος καὶ ἔδερναν τὸ σαμῆρι!... Οἱ παιδαγωγοὶ τῶν πριγκητῶν τῶν ἔβριζαν, τοῦ τραβοῦσαν τ' αὐτὰ, τὸν ἔδωξαν γονατιστῶν ἐπὶ ὄρας!...

Ἐχεῖ δικηο λατῶν ὁ Ἀγγλὸς πρωθυπουργὸς νὰ θέλῃ νὰ καταργησῇ ὀδες ἀργομισθίες διατηροῦνται ἀκόμη καὶ σημερα στὴν Αὐλή τοῦ Γεωργιαῦ.

